

10.3104 arch

WIADOMOŚCI KOŚCIELNE

DIECEZJI ŁOMŻYŃSKIEJ.

No 1

Łomża, dnia 1 stycznia 1927

Rocznik I.

TREŚĆ:

1. Wydawnictwo Wiadomości.	7. Rozporządzenie Rządowe w sprawie podatku dochodowego osób duchownych.
2. Okólnik do diecezjan.	8. Rozporządzenie rządowe w sprawie kuracji księży w szpitalach na koszt Państwa.
3. W sprawie wydawania metryk.	9. Nowe wydanie Pisma św.
4. Aprobata na 1927 rok.	10. Z liturgiki.
5. W sprawie aprobaty dla obcych kapłanów.	11. Dom zdrowia w Truskawcu.
6. Dekret Kongr. Sobor. w sprawie wyjazdu księży na kurację zagranicę.	12. Zmiany granic parafji.
	13. Zmiany w duchowieństwie.]

No 1.

Wydawnictwo Wiadomości Kościelnych.

Wiadomości kościelne i zarządzenia urzędowe były przesyłane W. W. Duchowieństwu dotąd sposobem Kurendy i nieregularnie. Sposób ten okazał się niedogodnym i utrudniał Duchowieństwu orientowanie się w wydanych komunikatach.

Odtąd będzie wydawała Kurja Biskupia rozporządzenia tak swoje jak innych władz oraz wiadomości kościelne w urzędowym organie diecezjalnym, który będzie miał tytuł: Wiadomości kościelne diecezji Łomżyńskiej. Niniejszy numer jest pierwszym.

W. W. Ks. Ks. Proboszczowie otrzymają po dwa egzemplarze, z których jeden należy przechowywać w kancelarii parafialnej, inni zaś księża po jednym egzemplarzu. Koszta druku będą rozłożone po ich stwierdzeniu.

Łomża 15.12. 1926

† Stanisław.
Biskup Łomżyński.

No 2.

Okólnik do diecezjan.

KOCHANI DIECEZJANIE.

Jest rzeczą Wam znaną, jak ciężkie prześladowanie przechodził Kościół nasz św. Katolicki pod rządami zaborczemi. Zabrały one Kościo-

STOKA

10.3104 arch

łowi nie tylko cały jego majątek, ale nie wahały się zabierać nawet świątyń oraz krępować działalność Kościoła i życie religijne wiernych. Wzdychaliśmy też wszyscy za wyswobodzeniem z tych pęt, modliliśmy się o wolność dla Ojczyzny i o swobodę dla pracy nad własną duszą i nad zapewnieniem dla niej wiecznego zbawienia.

Obydwie te prośby Bóg dobry nam spełnił. Bo oto Ojczyzna wyzwolona pracuje nad umocnieniem swojego bytu i swojej przyszłości. I Kościół św. dzisiaj także swobodny może silniej rozwinąć swoją opiekę nad wiernymi.

Atoli z niedalekich jeszcze czasów niewoli pozostały nam rany i straty, które zwolna dopiero leczyć, zwolna opanowywać możemy. Tu i ówdzie powracają nam zabrane kościoły, ale powracają rozbite lub ogołocone ze sprzętów świętych. W wielu parafjach musieliście odbudowywać świątynie, w czasie wojny zniszczone lub spalone. Odbudowaliście tych świątyń już wiele i postawiliście je piękniejszymi, niż były poprzednie. Widziałem w diecezji naszej niektóre kościoły tak wspaniałe, że podziw ogarniał moje serce nad ofiarnością Waszą a zarazem i wdzięczność dla Was za ten objaw Waszej wiary i Waszej gotowości do pośpieszenia zawsze z pomocą, gdy jej dla Kościoła potrzeba.

Po zjednoczeniu Polski przystąpił Ojciec św. obecny, znający dobrze kraj nasz i naród, do zjednoczenia także diecezji polskich, do utworzenia nowych diecezji i do ustalenia ich granic. Powstała wtenczas nasza diecezja Łomżyńska.

Wskutek tego atoli trzeba było stworzyć w Łomży katedralny kościół, postarać się o dom biskupi, o seminarjum duchowne, o dom kapitulny, o konsystorz. Potrzeba będzie dalej w Łomży drugiego kościoła parafjalnego, budynku dla gimnazjum biskupiego i tyle innych jeszcze rzeczy. Przytem katedralny kościół, będący bardzo starożytnym kościołem, wymaga wielkich napraw wewnątrz i zewnątrz, seminarjum duchowne jest zadłużone na około 70000 złotych. Jak temu wszystkiemu zaradzić? Sam, Drodzy Diecezjanie, nie dam sobie rady; duchowieństwo mimo swojego niedostatku pomaga, czem może, ale Was, kochani Diecezjanie, jest w diecezji więcej, bo pół miliona. Wasza więc pomoc może bardzo zaważyć w tej czynności ratującej nasze instytucje diecezjalne. I ufam, że mi pomożecie. Wszakże kościół katedralny to matka wszystkich kościołów w diecezji. W katedrze otrzymują święcenia kapłańskie Wasi przyszli duszpasterze. W katedrze święcą się oleje św., używane przy chrzcie, bierzmowaniu i ostatniem olejem św. namaszczeniu. W katedrze duchowieństwo katedralne odprawia modły wspólne za Was także, tu odbywają się uroczyste nabożeństwa biskupie.

Więc katedra drogą jest nam wszystkim i utrzymywać ją i zdobić powinni wszyscy diecezjanie.

Seminarjum duchowne zaś wychowuje duszpasterzy dla całej diecezji. Żal chwytą mnie za serce nieraz, gdy parafje powstające proszą o proboszcza, a inne parafje o wikariusza—a prośby tej dla braku księży spełnić nie mogą. Brak zaś księży pochodzi stąd, że do zbyt szczupłego Seminarjum duchownego nie można więcej kandydatów przyjąć i że ich nie można zaopatrzyć we wszystko, co potrzebne, dla tego, że dług wielki ciąży na Seminarjum, a bieżące dochody nie wystarczają na pokrycie zwykłych nawet wydatków.

Polecam zatem wymienione instytucje Waszej tak znanej ofiarności. Przesyłajcie do Kurji biskupiej ofiary chętnie i szczerze.

Pozatem potrzeba na podtrzymanie instytucyj diecezjalnych pewnych stałych dochodów. Zyskamy je też i nie obciążą one zbyt wiernych, jeżeli je rozłożymy na większą ilość osób. Wspomniałem już, że diecezjan jest pół miliona. Jeżeli od każdego diecezjanina wpłynie chociażby tylko 5 groszy, przyniesie to sumę poważną. Dalej zachodzą w rodzinach chrzty, śluby i pogrzeby, zachodzą rzadko w każdej rodzinie, ale na parafję i na diecezję wypada ich co roku dość dużo. Więc składanie przy zapisie pewnej niewielkiej opłaty na cele diecezjalne dać może potrzebne środki.

Wobec tego zarządzam, aby W. W. Ks. Ks. Proboszczowie zbierali składki w parafjach swoich tak, aby na parafjanina przypadło po 5 groszy. Następnie będą Ks.Ks. Proboszczowie nadsyłać od każdego wpisu chrztu po 50 gr., od wpisów ślubu lub pogrzebu po 1—2 zł. wedle wystawności.

Ufam, że zrozumiecie, drodzy Diecezjanie, trudne bardzo położenie, w jakiej administracja diecezjalna się znajduje i zechcecie mi w ten sposób zarządzanie diecezją ułatwić.

Uroczystość Trzech Króli przypomina nam ofiary złożone przed żłóbkiem Dzieciątku Jezus przez trzech mędrców przybyłych ze wschodu dla uczenia Zbawcy świata. My, jak tamci, złota nie mamy, ale mamy te same serca miłujące Jezusa i sprawy Kościoła przez Niego założonego i w nim przebywającego.

Życząc Wam pomyślnego Nowego Roku polecam Was, Wasze rodziny i Wasz dobytek opiece Boga i Matki Najśw. oraz błogosławieństwu Was na ten Rok Nowy.

Łomża, 25 grudnia 1926.

† Stanisław
Biskup Łomżyński.

Uwagi dla duchowieństwa:

Powyższą odezwę zechcą WW. Ks.Ks. Proboszczowie odczytać z ambon w uroczystość Nowego Roku.

Od składki 5-groszowej mogą być na razie wedle uznania dziekana zwolnione parafje budujące kościoły swoje.

Składki są płatne przez ks. ks. Proboszczów w ratach kwartalnych a opłaty od zapisów co miesiąc na ręce ks.ks. Dziekanów, którzy je niezwłocznie do Kurji biskupiej w Łomży przesyłać będą z oznaczeniem oddzielnem, ile wpłynęło z każdej parafji ze składek, a ile od zapisów.

№ 3.

Wydawanie metryk.

Warunki, w jakich żyją i pracują robotnicy polscy na obczyźnie, są nader smutne. Będąc zdala od swojego kraju, swoich rodzin i swoich duszpasterzy właściwych są oni narażeni na różnego rodzaju niebezpieczeństwa moralne. Przytem zarobki ich obniżyły się znacznie.

Księża polscy odwiedzający kolonje polskie na obczyźnie stwierdzają u wychodźców wielkie rozluźnienie obyczajów, życie na wiarę i lekceważenie obowiązków religijnych. Do środków zaradczych należy między innymi dostarczanie tym, którzy chcą zawrzeć legalne małżeństwa, potrzebnych dokumentów zwłaszcza metryk.

WW. Ks.Ks. Proboszczów proszę zatem, aby tego rodzaju podania, skądkolwiek przysyłane, traktowali jako nagłe i, dla robotników wystawiali w języku łacińskim metryki o ile możliwości, bezpłatnie bądź za pobraniem tylko kosztów własnych.

Łomża, 6.12.1926.

† **Stanisław.**
Biskup Łomżyński.

№ 4.

W sprawie aprobaty na rok 1927.

Facultates pro excipiendis confessionibus cuique sacerdotum diocesis Nostrae concessae prolongantur in suo tenore ad decursum totius mox futuri 1927 anni.

Łomzae, die 11/XII. 1926 a.

† **Stanisław**
Eppus Łomżensis.

№ 5.

Adm. Reverendis Decanis Foraneis**Dioecesis Łomzensis.**

Tenore praesentium concedimus Decanis Foraneis Dioecesis Łomzensis facultatem usque ad revocationem duraturam admittendi in suo decanatu extradioecesanos Sacerdotes ad celebrandas Missas et excipiendas confessiones pro spatio duarum hebdomadarum, modo visis et examinatis accurate eorum litteris testimonialibus.

Si quis elapso spatio duarum hebdomadarum vellet longius in decanatu commorari, recurrat necesse est pro obtinenda hac facultate ad Curiam Dioecesanam.

Łomzae, die 11. 12. 1926 a.

† **Stanislaus**
Eppus Łomzensis.

№ 6.

SACRA CONGREGATIO**CONCILII**

Num. di Protoc. 2825
25

Romae, die 1 Julii 1926.

Rev-me Domine uti Frater.

Sacrae huic Congregationi exploratum est sacerdotes quosdam aestivis potissimum et autumnalibus temporibus, cum valetudinis causa rusticationem in montibus aut iuxta mare suscipiant, vel ad aquas salubritate praestantes proficiscantur, ut balneo vel potu utantur, vixdum sacro peracto, reliquum diei tempus in voluptuariis conversationibus traducere, theatra, saltatorios ludos, cinematographa, quae vocant, et cetera huiusmodi spectacula adire, quae sacerdotis dignitatem prorsus dedeçant. Nonnullos etiam, talari veste deposita, profanum omnino vestitum induere, ut magis liberi ac soluti evadant.

Huc accedit ut, ceteris etiam temporibus, sacerdotes non desint, qui huiusmodi libertati indulgendo, profanam sibi vestem induant quo urbes non noti invisant, et indecoris et haud honestis spectaculis intersint.

Ut autem gravissimum hoc detrimentum, pro facultate, reparetur, simulque praecaveatur ne huiusmodi sacerdotum numerus infeliciter increbrescat, ideoque morbus contagione pervulgetur, haec Sacra Congregatio Concilii dum postulat ut Ordinarii omnes in hanc rem mentem et animum diligentissime convertant, praescripta quae sequuntur servanda decrevit:

1) Sacerdotes qui e propria dioecesi, valetudinis causa, per aliquod tempus discedere cupiant, id Ordinario suo submisisse petant, tempus pariter denuntiantes, protectionis et reditus itemque loca, quo se conferre constituerunt.

2) Curent Ordinarii ut eas causas, quibus innixi sacerdotes facultatem discedendi e Dioecesibus postulaverint, accurate reputent ac decernant; ~~postulantium mores vitaeque~~ rationem prius diligenter perpendant et nonnisi caute eiusmodi facultatem largiantur.

3) Exigant insuper ut sui sacerdotes semper eligant ea diversoria seu hospitia quae Dei administrós non dedeant.

4) Ordinarii praeterea horum sacerdotum nomina, quantocius Curiae illius dioecesis renuntient, quo iidem se conferent, itemque significant cum tempus eisdem concessum, tum diversorium seu domum, in qua hospitio excipientur.

5) Itidem sacerdotes, cum ad locum pervenerint, ubi commorari cupiunt, quam primum Curiae illius loci se sistant, vel, pro rerum adjunctis, Vicarium Foraneum sin minus Parochum adeant, qui deinceps rem Ordinario suo referre debet.

6) A. Ordinarii autem locorum, quo sacerdotes valetudinis causa se conferre solent, sacerdotibus inibi commorantibus sedulo attenteque invigilent, vel per se vel per sacerdotes, quibus hoc peculiare munus demandaverint; et ad sacra facienda eos non admittant, nisi iis, quae supra diximus, praescriptis obtemperaverint.

B. Ut autem hi sacerdotes facilius in officio contineantur, opportunas poenas constituent quibus afficientur si scandalum dederint, vel si quoquo modo aliquid egerint, quod sacerdotali munere indignum sit.

C. Comminari etiam possunt *suspensionem ipso facto incurrendam* si publica theatra, cinematographa, ludos saltatorios ceteraque huiusmodi profana spectacula adeant, vel si talarem vestem deponant.

D. Denique poenis, ad sacrorum canonum normam, hos Ecclesiasticos reapse multent si huiusmodi praescriptis ceterisque Ecclesiae legibus non obtemperaverint.

E. Propriae istorum Ecclesiasticorum Curiae rem diligenter referant, et, si opus fuerit, Sacrae etiam huic Congregationi.

7) Hac in causa, etiam quoad Religiosos, Ordinarii invigilent, poenasque, si deliquerint, ad sacrorum canonum normam decernant, eosque Superioribus Maioribus denuntient.

Interim quo par est obsequio cuncta fausta Tibi a Domino adprecans
me profiteor.

Amplitudinis Tuae

Ut Fratrem

† *Donatum Card. Sbarretti, Praefectus.*

† *Julius, Episcopus tit. Lampsacensis,*

Secretarius.

Revmō Domino Ordinario Łomżae.

*Praescripta decreti SS. Congregationis Concilii superius impressi
Venerabilis Clerus dioecesis Łomżensis adamussim servare curet.*

Łomżae, die 11 Decembris 1926 a.

† **Stanislaus.**

Episcopus Łomżensis

№ 7.

Rozporządzenie Rządowe w sprawie podatku dochodowego osób duchownych.

Ministerstwo Skarbu dn. 17. XII. 1925 r. L. DPO. 4525 II wydało zarządzenie do wszystkich Urzędów Skarbowych Podatków i Opłat Skarbowych, że podatek dochodowy od dochodu osób duchownych wymierzany będzie przez wspomniane Urzędy na podstawie zeznań księży.

Deklaracje swe księża przesyłać będą w terminie przewidzianym przez ustawę do Urzędów Skarbowych, kopie ich do komisji dekanalnej, która kopie te zapytrzy w twagi i następnie przesłać do Kurji.

W razie wątpliwości co do wysokości zeznanego przez księdza dochodu Urzędy te winny zwracać się o dane do właściwej Kurji diecezjalnej, która w tym względzie udzielić może jako materiał dowodowy dla wymiaru podatku.

Do Kurji diecezjalnej wpłynęły liczne zażalenia od księży na Urzędy Skarbowe, że przy wymiarze podatku nie uwzględniają rozporządzenia ministerjalnego i nakładają podatki dowolne z pominięciem deklaracji księży.

Jego Ekselencja pismem z dn. 15. X. 1926 r. № 1707/26 zwrócił się do Izby Skarbowej w Białymstoku z prośbą o przypomnienie Urzędom Skarbowym zarządzenia Ministra Skarbu. Na co nadeszła odpowiedź Izby Skarbowej z dn. 12. XI. 1926 № 52869/24528 pod adresem Kurji tej treści: „Na pismo z dnia 15. października r. b. za № 1704 zawiadamia się, że Izba Skarbowa poleciła wszystkim Urzędom Skarbowym Podatków

i Opłat Skarbowych byłej Gubernji Łomżyńskiej przy wymiarze podatku dochodowego osobom duchownym i rozpatrzeniu odwołań przeciw wymiarowi ściśle zastosowywać się do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 października r. 1925 L. DPO. 4525.

Kierownik Izby Skarbowej

(—) w z podpis nieczytelny.

№ 8.

Rozporządzenie rządowe w sprawie kuracji księży w szpitalach na koszt Państwa.

Ministerstwo W. R. i O. P. dn. 10. IV. 1926 r. № VI/C. I. 9016/25 wydało okólnik w sprawie kuracji osób duchownych w szpitalach komunalnych lub państwowych. Podług tego okólnika kapłani, pragnący leczyć się w wymienionych szpitalach na koszt Państwa, muszą uprzednio zawiadomić Kurję, która z odpowiednim wnioskiem wystąpi do Ministerstwa. Zawiadomienie winno być zaopatrzone w orzeczenie lekarskie, wskazanie szpitala oraz czasu trwania kuracji.

Powyższe Kurja podaje do wiadomości.

№ 9.

Nowe wydanie Pisma św.

Wskutek wyczerpania się wydań polskich całego Pisma św. zwrócił się na życzenie XX-Biskupów sp. X. Prymas Dalbor do Księgarni św. Wojciecha w Poznaniu o przeprowadzenie nowego wydania. Opracowania krytycznego dokonali najwybitniejsi egzegeci Polski.

Obecnie pojawił się już pierwszy z sześciu tomów tego wydawnictwa. Cena egzemplarza wynosi na papierze dziełowym 17 zł.—z ilustracjami 18 zł.— Cena egzemplarza na papierze brewjarzowym bez ilustracji 19 zł.— egzemplarza opraw. w płótno 20 zł.

Dla abonentów znizono cenę o 30 procent, jednakże przedpłatę w wysokości 10 złotych należy przesłać bezzwłocznie pod adresem: Drukarnia i Księgarnia św. Wojciecha — dział wydawniczy — Poznań. (Konto czek. P.K.O. Nr. 200032).

№ 10

Z Liturgiki

1. Jakie ceremonie towarzyszyć mają odmawianiu modlitwy: *In nomine Patris et Filii, et Spiritus Sancti extingatur in te etc.* przy Sakramencie Ostatniego Namaszczenia?

Odp. Kapłan, gdy dojdzie do słów w pytaniu przytoczonych, zbliża się do chorego, a wyciągnawszy rękę prawą nad głowę chorego, trzykrotnie kreśli nią nad chorym znak Krzyża św., i trzyma rękę wyciągniętą aż do końca modlitwy. W modlitwie tej po słowach: „et per invocationem” dopisać należy w starszych rytuałach: „gloriosae et sanctae Dei Genitricis Virginis Mariae, eiusque incliti sponsi Joseph et omnium etc.”

2. Jakiej formuły używać należy przy poświęceniu puszki, lunuli, względnie monstrancji i tabernaculum, i kto może je poświęcać?

Odp.: Formuła poświęcenia puszki (także kustodji) i tabernaculum znajduje się w mszale p. t. *Benedictio tabernaculi seu vasculi pro sacrosancto Eucharistia conservando*. Formuła zaś poświęcenia monstrancji z lunulą znajduje się w dodatku do rytuału (Appendix) p. t. *Benedictio tabernaculi seu ostensorii pro Sanctissimo Sacramento fidelium venerationi exponendo*. Poświęca wspomniane naczynia Biskup, a w myśl kan. 1034 także rządca kościoła, ale tylko do użytku w swoim kościele. Konsekracja kielicha i pateny zastrzeżona jest Biskupowi.

3. Jakiej formuły używa się przy poświęceniu puryfikaterza?

Odp.: Puryfikaterza nie poświęca się. Natomiast korporał i palka wymagają poświęcenia, którego dokonywuje Biskup lub rządca kościoła według formularza podanego w mszale, względnie w rytuale.

4. Czy wolno udzielać Komunii św. bezpośrednio przed lub po Mszy św. śpiewanej, w paramentach mszalnych?

Odp.: Odnośny przepis rytuału brzmi: *Quilibet Sacerdos intra Missam et, si privatim celebrat, etiam proxime ante et statim post sacram communionem ministrare potest*. Wynika stąd, że bezpośrednio przed lub po Mszy św. cichej może kapłan rozdawać Komunię św. w paramentach mszalnych nawet wówczas, gdy Mszę św. odprawia nie przy tym ołtarzu, w którym przechowuje się Najśw. Sakrament. Natomiast, przed lub po Mszy św. śpiewanej (zwłaszcza po sumie) Komunii św. udzielać się nie powinno. Należy najpierw w zakrystji złożyć ornat, a potem dopiero rozdawać Komunię św.

5. Czy potrzebne jest przed udzieleniem Komunii św. umycie rąk przez kapłana w zakrystji.

Odp.: Tak przepisuje rytuał: „lotis prius manibus, et superpelliceo indutus, ac desuper stola... procedit ad Altare”. Należy więc ręce umywać.

6. Czy wystarczy przy administrowaniu Komunii św. wyjąć złożony korporał z tabernakulum i nie rozkładając go, postawić na nim puszkę z Najśw. Sakramentem?

Odp.: W tabernakulum nie powinien się znajdować korporał złożony, lecz wszystkie naczynia święte, zawierające Najśw. Sakrament, stoją tamże na korporale rozłożonym. Natomiast mając udzielać Komunii św., kapłan przynosi do ołtarza korporał w bursie, jak mówi rytuał (bursam cum corporali ante pectus deferens), o ile już uprzednio bursy z korporalem i kluczykiem do ołtarza nie zaniesiono. Przyszedłszy do ołtarza, kapłan wyjmie korporał z bursy, rozkłada go, poczem otwiera tabernakulum i udziela Komunii św. Gdy po udzieleniu Komunii św. i odmówieniu odnośnych modlitw zamknie tabernakulum i wiernych pobłogosławi, składa korporał, chowa go w bursie i wraca do zakrystji.

7. Czy przy udzieleniu Komunii św. wystarczy zapalić jedną tylko świecę, którą trzyma w rękach usługujący kościelny?

Odp.: Potrzeba zapalić dwie świece woskowe na ołtarzu.

8. Czy odprawiający Msze Gregorjańskie może brać codziennie Mszę do Requie w kolorze czarnym?

Odp.: Msze Gregorjańskie nie są liturgicznie uprzywilejowane, dlatego odprawiający je może tylko wówczas czytać Mszę żałobną, gdy rubrycella diecezjalna zezwala na ciche Msze żałobne; pozatem bierze się zawsze Missam de die.

(Z kroniki Diec. Przemyskiej)

№ 11.

Dom zdrowia w Truskawcu.

Zarząd Towarzystwa „Domu Księży Polskich w Truskawcu“ zwrócił się do Jego Ekscelencji z prośbą o poparcie sprawy Domu wśród duchowieństwa diecezji tutejszej. Ze względu na potrzebę takiego domu kuracyjnego dla księży Wielebne Duchowieństwo zechce w miarę możliwości poprzeć tę instytucję. Odezwę T-wa wraz z prospektem załączamy do niniejszego numeru Wiadomości diec.

№ 12.

Zmiany granic parafji.

1. Wieś Budzisko, należąca do parafji Lubowo, pozostającej na Litwie, przyłączona została do parafji Puńskiej.
2. Wieś Serafin odłączona od parafji Turośl i przyłączona do parafji Łyse.
3. ~~Wieś Adamusy odłączona od parafji Kolno i przyłączona do parafji Turośl.~~

№ 13.

Zmiany w duchowieństwie

1. Ks. Henryk Bagiński, dotychczasowy Sekretarz Generalny Stow. Młodzieży, mianowany wikarjuszem w Dąbrowie Wielkiej.
2. Ks. Jan Żelaźnicki, wikarjusz w Łomży — Sekretarzem, Gener. Stow. Młodz.
3. Ks. Stan. Konstantynowicz, prefekt z Małkini — wikarjuszem Katedralnym w Łomży.
4. Ks. M. Mieszko — wikarjuszem i prefektem w Małkini.

